

I.Sygn. akt IV U 27/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powód A. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) zaliczającego powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, wnosząc o zmianę orzeczenia i zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że stopień naruszenia sprawności organizmu powoda przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków naruszenia jego sprawności organizmu oraz rzeczywistych jego ograniczeń w pełnieniu ról społecznych nie uzasadniał zaliczenia powoda do znacznego stopnia niepełnosprawności.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód cierpi z powodu uporczywych organicznych zaburzeń urojeniowych. Powód leczony jest psychiatrycznie od 1996 roku początkowo z rozpoznaniem osobowości neurotycznej i organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Schorzenie ma charakter przewlekły i pomimo leczenia farmakologicznego nie uzyskuje się remisji objawów.

Orzeczeniem z dnia (...) (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. zaliczył powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o symbolu (...)

W dniu (...), na skutek odwołania powoda, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczących odpowiedniego zatrudnienia i orzekł, że powód jest niezdolny do pracy. Jednocześnie wskazano, że (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. właściwie ustalił umiarkowany stopień niepełnosprawności powoda.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu),
- opinia sądowo psychiatryczna z dnia 2.05.2017r. k. 11-16.

Powód ze względu na rodzaj i stopień nasilenia zaburzeń urojeniowych może zostać zaliczonym do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Aktualny poziom stwierdzonych zaburzeń powoduje u powoda niezdolność do pracy i czyni go osobą wymagającą czasowej i częściowej pomocy innych w celu pełnienia ról społecznych, co spełnia przesłanki definicji ustawowej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Powód nie może zostać zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności, gdyż jest zdolny do samoobsługi, poruszania się, komunikacji z innymi, może samodzielnie zaspokajać podstawowe potrzeby życiowe, nie jest osobą upośledzoną umysłowo w żadnym stopniu, nie ma znacznego nasilenia cech patologii organicznej ośrodkowego układu nerwowego. Ponadto przebieg choroby bywa dynamiczny z możliwością złagodzenia lub zaostrzenia objawów psychotycznych, stąd stwierdzenie okresowego charakteru ustalonego stopnia niepełnosprawności.

Dowód:

- opinia sądowo psychiatryczna z dnia (...)

W tak ustalonym stanie faktycznym**Sąd zważył :**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

- a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znacznym stopień);
- b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);
- c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanego w sprawie biegłego z zakresu psychiatrii oraz opinii uzupełniającej, powód ze względu na rodzaj i stopień nasilenia zaburzeń urojeniowych może zostać zaliczonym do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Aktualny poziom stwierdzonych zaburzeń powoduje u powoda niezdolność do pracy i czyni go osobą wymagającą czasowej i częściowej pomocy innych w celu pełnienia ról społecznych, co spełnia przesłanki definicji ustawowej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Wprawdzie powód złożył zastrzeżenia do przedmiotowej opinii, ale zdaniem Sądu była to niemerytoryczna i niczym nie poparta polemika powoda z wysoko wykwalifikowanym specjalistą, zmierzająca wyłącznie do zanegowania wniosków niekorzystnych dla powoda, przy czym w opinii uzupełniającej biegły wskazał, że zastrzeżenia powoda polegają na niezrozumieniu definicji ustawowej znaczenia stopnia niepełnosprawności, a jego argumentacja nie ma podstaw faktycznych i powód wyciąga nieodpowiednie wnioski ze sformułowań użytych przez biegłego w jego opinii oraz z faktu orzeczenia przez (...) we W. okresowej niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił.